

Motpart: Istituto per la Vigilanza Sulle Assicurazioni (Ivass)

Tolkningsfråga

Utgör unionsrätten, och närmare bestämt artikel 40.6 i direktiv 92/49/EEG⁽¹⁾, punkt 5 i tolkningsmeddelande från kommissionen 2000/C/43/03 och den unionsrättsliga principen om hemlandstillsyn, hinder för en tolkningsvägledning (såsom den som gäller artikel 193.4 i lagen om privata försäkringar, som har godkänts genom lagstiftningsdekret nr 209 av den 7 september 2005, och som stöds av den hänskjutande domstolen) enligt vilken tillsynsmyndigheten i värdstaten för ett försäkringsbolag som bedriver verksamhet enligt friheten att tillhandahålla tjänster i ett nödläge och för att skydda försäkringstagare och personer med rätt till försäkringsförmåner får utfärda förbudsförelägganden, och i synnerhet förbud mot att ingå nya avtal inom värdstatens territorium, vilka grundar sig på den förmodade, ursprungliga eller senare uppdagade, bristande uppfyllelsen, efter en skönmässig bedömning, av ett subjektivt rekvisit som ska vara uppfyllt för att kunna bevilja auktorisation för utövandet av försäkringsverksamhet, närmare bestämt rekvisitet anseende?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 92/49/EEG av den 18 juni 1992 om samordning av lagar och andra författningar som avser annan direkt försäkring än livförsäkring samt om ändring av direktiv 73/239/EEG och 88/357/EEG (tredje direktivet om annan direkt försäkring än livförsäkring) (EGT L 228, s. 1; svensk specialutgåva, område 6, volym 3 s. 160).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Consiglio di Stato den 30 oktober 2015 – Europa Way Srl, Persidera SpA mot Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni m.fl.

(Mål C-560/15)

(2016/C 038/34)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Consiglio di Stato

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Europa Way Srl, Persidera SpA

Motparter: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Ministero dello Sviluppo economico, Presidenza del Consiglio dei Ministri och Ministero dell'Economia e delle Finanze

Tolkningsfrågor

- 1) Utgör den angripna lagstiftningsåtgärden och därav följande genomförandeakter ett åsidosättande av de regler enligt vilka reglering av tv-marknaden åvilar en oberoende administrativ myndighet (artiklarna 3 och 8 i direktiv 2002/21/EG⁽¹⁾), det så kallade ramdirektivet, i dess ändrade lydelse enligt direktiv 2009/140/EG⁽²⁾?
- 2) Utgör den angripna lagstiftningsåtgärden och därav följande genomförandeakter ett åsidosättande av de bestämmelser (artikel 7 i direktiv 2002/20/EG⁽³⁾), det så kallade auktorisationsdirektivet; och artikel 6 i direktiv 2002/21/EG, det så kallade ramdirektivet) enligt vilka den oberoende nationella regleringsmyndigheten för branschen i förväg ska genomföra ett offentligt samråd?
- 3) Utgör unionsrätten, och i synnerhet artikel 56 FEUF; artikel 9 i direktiv 2002/21/EG, det så kallade ramdirektivet; artiklarna 3, 5 och 7 i direktiv 2002/20/EG, det så kallade auktorisationsdirektivet; artiklarna 2 och 4 i direktiv 2002/77/EG⁽⁴⁾, det så kallade konkurrensdirektivet, samt principerna om icke-diskriminering, öppenhet, fri konkurrens, proportionalitet, effektivitet och mångfald bland informationskällor, hinder för att avbryta det så kallade *beauty contest*-förfarandet – som hade inletts för att inom ramarna för systemet för tilldelning av digitala tv-frekvenser råda bot på rättsstridigt uteslutande av marknadsoperatörer och möjliggöra tillträde för mindre operatörer – och ersätta det med ett nytt anbuds förfarande mot vederlag, där deltagarna var tvungna att uppfylla krav och förpliktelser som redan befintliga operatörer på marknaden inte tidigare hade ålagts och som gjorde anbuds förfarandet betungande och icke-ekonomiskt?

- 4) Utgör unionsrätten, och i synnerhet artikel 56 FEUF; artikel 9 i direktiv 2002/21/EG, det så kallade ramdirektivet; artiklarna 3, 5 och 7 i direktiv 2002/20/EG, det så kallade auktorisationsdirektivet; artiklarna 2 och 4 i direktiv 2002/77/EG, det så kallade konkurrensdirektivet; artikel 258 FEUF, samt principerna om icke-diskriminering, öppenhet, fri konkurrens, proportionalitet, effektivitet och mångfald bland informationskällor, hinder för att ändra den nationella planen för frekvensallokering, närmare bestämt genom att minska antalet nationella nät från 25 till 22 (varefter befintliga operatörer kunde behålla samma tillgänglighet till multiplexrar), minska de delar som anbudsförfarandet avser till tre multiplexrar och tilldela frekvenser i VHF-III-bandet, där interferensrisken är stor?
- 5) Är det beslut att avbryta *beauty contest*-förfarandet, varefter klagandena – som tidigare hade fått delta i förfarandet utan vederlag – inte längre kunde räkna med att bli tilldelade några av de delar som anbudsförfarandet avser, förenligt med principen om skydd för berättigade förväntningar, såsom den har utvecklats i EU-domstolens praxis?
- 6) Är antagandet av en bestämmelse såsom artikel 3-quinquies i lagdekret nr 16/2012, som inte överensstämmer med radio- och tv-marknadens särskilda egenskaper, förenligt med unionsbestämmelserna om tilldelning av nyttjanderätter till frekvenser (artiklarna 8 och 9 i direktiv 2002/21/EG, det så kallade ramdirektivet; artiklarna 5 och 7 i direktiv 2002/20/EG, det så kallade auktorisationsdirektivet; artiklarna 2 och 4 i direktiv 2002/77/EG, det så kallade konkurrensdirektivet)?

-
- (¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/21/EG av den 7 mars 2002 om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (ramdirektiv) (EGT L 108, s. 33).
- (²) Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/140/EG av den 25 november 2009 om ändring av direktiv 2002/21/EG om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster, direktiv 2002/19/EG om tillträde till och samtrafik mellan elektroniska kommunikationsnät och tillhörande faciliteter och direktiv 2002/20/EG om auktorisation för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (EUT L 337, s. 37).
- (³) Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/20/EG av den 7 mars 2002 om auktorisation för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (auktorisationsdirektiv) (EUT L 108, s. 21).
- (⁴) Kommissionens direktiv 2002/77/EG av den 16 september 2002 om konkurrens på marknaderna för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (EGT L 249, s. 21).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgerichtshof (Österrike) den 4 november 2015 – Hans-Peter Ofenböck

(Mål C-565/15)

(2016/C 038/35)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgerichtshof

Part i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Hans-Peter Ofenböck

Tolkningsfrågor

1. Utgör Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/29/EG av den 11 maj 2005 om otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenter på den inre marknaden och om ändring av rådets direktiv 84/450/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG, 98/27/EG och 2002/65/EG samt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004 (direktiv om otillbörliga affärsmetoder) (¹) (nedan kallat direktivet om otillbörliga affärsmetoder) hinder för tillämpning av nationell lagstiftning som för innehavare av bensinstationer tidsmässigt begränsar möjligheterna att ändra priserna för drivmedel på ett sådant sätt att ett högre försäljningspris bara får fastställas en gång per dag?
2. Om den första frågan inte utan vidare ska besvaras jakande, utan omständigheterna i det enskilda fallet, enligt EU-domstolens praxis, ska tillmätas betydelse när man med ledning av artiklarna 5–9 i direktivet om otillbörliga affärsmetoder prövar frågan huruvida en sådan begränsning ska vara tillåten: